

Nr 433.

Av herr **Ekströmer m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om verkställighet av frihetsstraff m. m.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 342 få vi anföra följande: Då största delen av det å fängvårdsanstalter intagna klientelet är manligt, är det helt naturligt, att den utredning, som förberett det nya lagförslaget om verkställighet av straff, i första hand tagit sikte på detta klientel. Ofrånkomligt torde emellertid vara, att det kvinnliga klientelet icke utan vidare kan »stoppas in» under samma synpunkter som det manliga. Moderskapet är av naturen tilldelat kvinnorna. De husmoderliga plikterna åvila mer eller mindre många kvinnor. De återstående böra förberedas att fylla dessa plikter. Lämpliga arbetsområden, när det gäller utarbete, äro färre för kvinnornas vidkommande än för männens.

Det kvinnliga fångklientelet är till antalet så litet i förhållande till det manliga, att en så långt gående differentiering icke — utan alltför stora ekonomiska uppoffringar — är möjlig bland kvinnorna som den, vilken kan åstadkommas bland manliga intagna. Man torde därför böra söka att för kvinnornas vidkommande finna arbetsformer, som kunna bli till nytta för varje kvinna. Sådana arbetsgrenar äro t. ex. hushållsarbete, sömnad, tvätt samt (som befrämjande för den kroppsliga hälsan) gymnastik och trädgårdsskötsel. Lämpligt torde i många fall vara att kombinera de olika arbetsgrenarna på ett sätt, som efterliknar arbetet i hemmet med nödiga inslag av arbete (ev. vistelse) i det fria.

De erfarenheter i dessa stycken, som finnas samlade å anstalter, som ha hand om det kvinnliga fångvårds-klientelet, böra särskilt tillvaratagas och underkastas en närmare granskning och undersökning, så att man kan taga upp de goda uppslag, som där finnas och redan då och då framkommit.

Ur arbetssynpunkt är frågan om det kvinnliga klientelet sålunda i vissa stycken ganska komplicerad.

På grund av vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta, att 52 § i lagen om verkställighet af frihetsstraff m. m. måtte erhålla följande lydelse:

Styresmannen — — — — — fallenhet.

Vid anvisandet av arbete för kvinnor skall hänsyn tagas såväl till deras kvinnliga egenart som till deras yrkesutbildning.

Fängelsefånge — — — — — godkänner.

Som belöning — — — — — utbildning.

Stockholm den 3 november 1945.

Ivar Ekströmer.

Gust. Rosander.

B. A. Nilsson.